

Fragmente din **Barbazuc, magicianul cuvintelor** — Editura Copilul Verde.
Toate drepturile rezervate. www.copilulverde.ro.

Rodika

Bagheru

baghetă

Barbazuc

Saturn

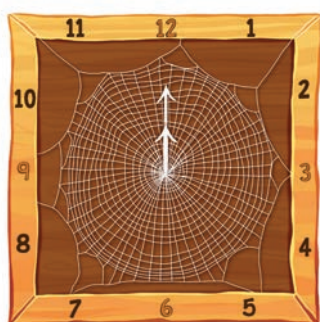
glob de cristal

rețetar

La castel nu stă doar el

Barbazuc este un magician uituc din zilele noastre. El trăiește la marginea unui sătuc, pe o insulă cu țărmuri albastre, într-un castel cocoțat pe un deal ținut. Nu locuiește singur, ci împreună cu Bagheru – un motan negru care cântă la lună, un liliac-poștaș destul de drăgălaș, o păienjeniță care scrie frumos și indică ora, plus o plantă ciudată pe nume Verbivora.

Deși are o vârstă înaintată, Barbazuc este la curent cu noutățile din lumea toată. Pe unele le vede în globul lui de cristal strălucitor, altele îi sunt spuse de liliacul-poștaș, iar câteva îi apar la televizor. Culmea, Barbazuc are un televizor cu o diagonală colosală, însă îl deschide rar. El preferă să fie cărturar.

Pe liliac îl cheamă Saturn. Atunci când nu pleacă într-o misiune nocturnă, e cam taciturn și se-ascunde într-un turn.

Păienjenița, pe nume Rodika, este strănepoata lui Charlotte A. Cavatica. Ea se pricepe să țesă, inclusiv litere, exact cum făcea străbunica, și ține loc de ceas prin castel.

Dar Verbivora?

Oh, nu mai există pe lume o plantă la fel!

Ea este o floare sofisticată care mănâncă multe...

Hai, spune ce crezi tu că mănâncă Verbivora!

Cu un creion bifează și-apoi vezi ce urmează!

- muște
- găluște
- coji de ceapă
- cozi de iapă
- plăcinte
- cuvinte

BARBAZINA

ZUCCHINA

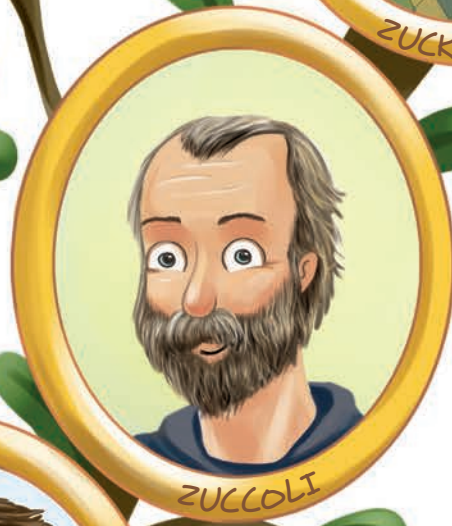
BARBARETTO

ZUCKERBERG

BARBALETTA

ZUCCOLI

BARBAZUC

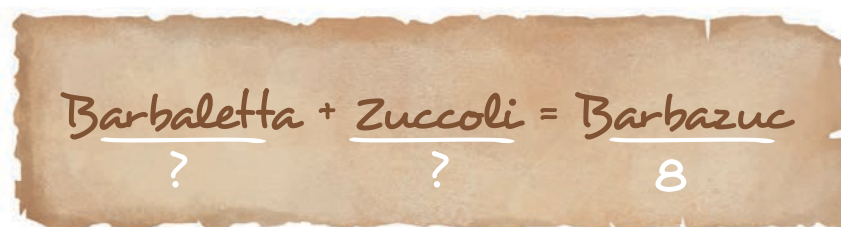
Îmbârligata poveste a regulilor din sătuc și a numelui Barbazuc

Atunci când s-a născut Barbazuc, erau alte tradiții. Numele unui bebeluș nu se alegea oricum, pentru că existau o regulă și niște superstiții. Regula era foarte strictă, se zice, și toată lumea trebuia să o aplice, altfel cine știe ce uragane ar fi spulberat insula cu țărături albastre... Sau cine știe ce omizi babane ar fi mâncat toate florile din glastre!

Problema era că Marele Guvernator, conducătorul, se plictisea repede și zăpăcea tot poporul. Fiind autoritar și viclean, el schimba regula în fiecare an! Regula primelor 5 litere a fost cea mai criticată. Dacă părinții voiau s-o numească Turturica pe fetița lor delicată, erau obligați să-și schimbe numele de-ndată, deci toate numele din familie să înceapă la fel. Of, acest guvernator era mai rău decât țânțarul anofel!

Uite-așa a apărut formula: Barbazina + Barbaretto = Barbaletta, iar în anul cu Regula primelor 3 litere, formula: Zucchina + Zuckerberg = Zuccoli. Când s-a născut Barbazuc, guvernatorul insulei dăduse o nouă lege aiurită, cu o regulă nemaiauzită. Iar nu puteai să-i spui bebelușului cum voiai – Andra, Dan sau Nicolai, că o pedeapsă încasai! Ghici care a fost regula:

De voie, de nevoie, uite-așa a apărut numele lui Barbazuc. Dar pentru că era cel mai drăgălaș și năstrușnic bebeluș de lângă sătuc, îi spuneau în secret... Bebezuc.

P.S. Guvernatorul nu a aflat niciodată, altfel familia toată ar fi intrat într-un mare bucluc!

Ca peștele în oală – Straniile întâmplări de la grădiniță și școală

În zilele cu ploaie, Barbazuc adora să le povestească amicilor săi tot felul de aventuri din copilărie. Magicienii au o memorie excelentă, se știe. Dar Barbazuc era cam uituc și compensa desenând sau scriind într-un jurnal tot ce-l interesa. Ei, și amintirile lui erau atât de palpitate și pline de suspans încât Bagheru se zburlea ca un arici, Rodika făcea balans doar într-un fir, Saturn venea repede din turn, iar Verbivora rămânea blocată, cu gura căscată.

„Grădinița la care m-au dus a rămas fără acoperiș peste clase, pentru că nu știam că am puteri fabuloase.“, povesti Barbazuc într-o zi mohorâtă. „Eu doar «Vreau la mamiiiiii» am strigat! De cum am deschis gura, de țipat m-am apucat. Ei bine, întreg tavanul a crăpat și acoperișul a zburat – o întâmplare cam urâtă. Ce a urmat? Toată lumea s-a speriat și da, m-au dat afară imediat. ☹️ A trebuit să mânuiesc cuburi acasă, la nesfârșit! Știam că pot să le stivuiesc doar cu privirea, dar mă străduiam să fiu... un copil obișnuit.

6

După câțiva ani, ne-am mutat într-un orașel din România și am mers la școală. Mama mea spera că m-am vindecat, dar eu mă simțeam ca... peștele în oală. Învățătoarea mea era grozavă. Într-o bună zi, ne-a citit povestea «Scufița Roșie» și eu am fost un elev activ. Am pocnit ușor din degete și am plăsmuit un lup în clasa noastră, să avem și noi material didactic interactiv. 😊 Învățătoarea s-a urcat pe catedră, copiii s-au cocoțat pe scaune, directoarea a venit cu furca, iar eu... am fost dat afară IAR. Dar de ce? Lupul arăta exact ca în abecedar! ☹️

Nu mai aveam voie la școală, dar nu m-am pierdut cu firea și am scris alfabetul cu creta pe tabla din camera mea, apoi am rezolvat singur, pentru multă vreme, probleme cu factor necunoscut. Știam că pot să mișc creta cu privirea, dar mă străduiam să fiu doar un copil... obișnuit, care făcea niște teme. Mă rog, îmi asum totuși vina că, de câteva ori, am aflat factorul necunoscut în globul de cristal de jucărie 😊 primit de la bunica Zucchina. Problema era că nu aveam colegi și prieteni de vârsta mea, 😞 așa că am așteptat cu nerăbdare să merg la liceu, unde să mă împrietenesc și eu.", oftă Barbazuc.

Dar la liceu a fost și mai rău

Bagheru se uită la o muscă rătăcită prin castel, iar musca se strâmbă la el. În spatele ei, Rodika își freca piciorușele și pregătea un lasou din fir străveziu, dar musca se trezi la timp din aroganță și dădu fuga afară, evident, fără să apese pe vreo clanță.

Barbazuc continuă să răsfoiască jurnalul și să depene amintiri.

„Ehei, în drumul meu către facultate, am trecut prin liceu. Oh, și acolo a fost și mai rău. La geografie am studiat despre vulcani și tare mi-a mai plăcut tema! 😊 Eram fascinat de experimentul cu oțet și bicarbonat! Doar că... am strănutat și gândurile mele, înfrățite cu puternicul strănut, niște lavă adevărată au făcut. Ghici unde am ajuns? La Comisia de disciplină, direct! 😞 Degeaba am tras aer în piept și am explicat că nu am vrut. Decizia directorului, nota 4 la purtare, chiar m-a durut.”, suspină Barbazuc.

La facultate s-au întâmplat de toate

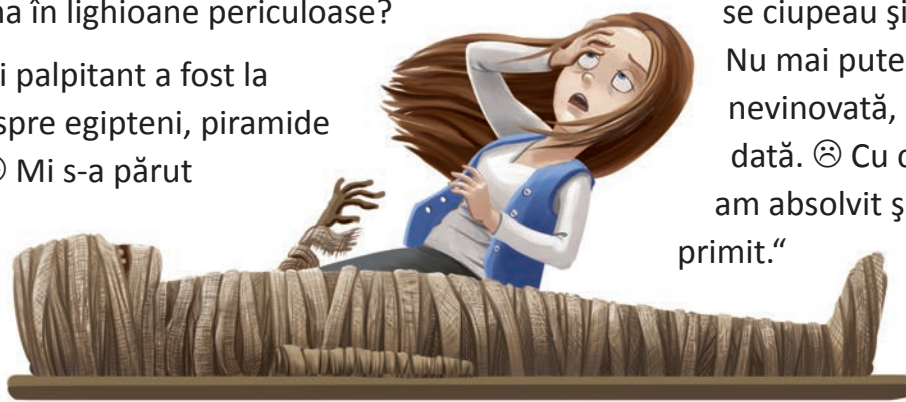
„M-am înscris la Facultatea de Istorie – era minunată. 😊 Plănuiam să studiez Grecia Antică toată. Colegii mei veneau la cursuri țațoși pe trotinete, doar că mie mi se păreau prea încete. Într-o bună zi, m-am urcat și eu pe un măturoi, dar lor nu li s-a părut de soi. Au dat coate, au comentat și în spatele sălii m-au izolat. 😞 Li se părea că nu sunt cool. Oare nu accelerasem măturoiul destul?”

8

Profesorii se uitau la mine ciudat, ca și cum aș fi avut pe cap un gândac fardat, iar doamnele care serveau mâncarea la cantină tremurau îngrozite dacă mai ceream o măslină. Dacă ceream două, fugeau după dulap și își smulgeau părul din cap. 😞 Chiar credeau că le voi transforma în lighioane periculoase?

Cel mai palpitant a fost la cursul despre egipteni, piramide și oase. 😊 Mi s-a părut

oportun să teleportez pe catedră niște mumii frumoase. De unde să știu că profesoara o să leșine și toată lumea o să fugă de mine? Am crezut că nu e suficient de interesant și am făcut mumiile să se miște, dar toți cei din jur au început să se piște. Nu le venea să creadă, se ciupeau și, unul câte unul, leșinau. Nu mai puteai să faci și tu o glumiță nevinovată, că se panicau toți dintr-o dată. 😞 Cu chiu, cu vai, până la urmă am absolvit și o diplomă mare am primit.“

Barbazuc își aranjă ochelarii și întoarse o nouă filă din jurnal. Prietenii lui se apropiaseră și așteptau marele final.

Când se-ncurcă ita și dispare pizza

„Era timpul să mă ocup cu ceva, să nu mă mai simt plictisit și trist, așa că am încercat să fiu jurnalist. M-am angajat la un ziar și am intrat voios în redacție. ☺ Nu a trecut mult timp și colegii m-au privit cu stupefacție. Pe perete era un afiș cu Superman – mare chestie! Le-am spus că și eu pot zbura, iar ei au întrebat ironic dacă nu cumva sunt o bestie – dragon, balaur sau... așa ceva. ☹ Evident, nu erau pregătiți pentru un jurnalist atât de dotat și iar mă simțeam ca un pește într-o oală, așa că m-am angajat profesor de istorie la o școală.

Cât de mult îi iubeam pe elevii mei!
Istoria devenise materia lor preferată și totul mergea perfect, simțeam că am o direcție.
☺ Până într-o zi când a venit un inspector să asiste la o lecție. Predam

despre Dacia. Iar eu, ce să fac? Mi-a venit
ideea să transform toți elevii în
pui de dac. Mi-am făcut și
eu barbă, ca Decebal!
Paradoxal, ideile mele
i-au oripilat pe părinți
și pe inspector l-au
scos din minți. ☹
Câtă nedreptate!

«Gata!» mi-am zis. «Vreau libertate! Îmi găsesc altă treabă!» Și, uite-așa, am devenit curier de pizza ☺ cu tot cu barbă – ce ar fi putut să mai apară? Asta părea o meserie ușoară. Până într-o altă zi când am inversat într-o doară literele din cuvântul PIZZA de pe toate panourile publicitare din țară, de pe firme și cutii...

PIZZA – AZZIP! Ce-a urmat? Vreo confuzie banală? Nuuu! Panică națională! Mașinile s-au ciocnit, clienții s-au zăpăcit, bucătarii erau blocați, iar copiii sperați! Toți s-au agitat nespus, încât mi-au apărut niște fire albe în plus. ☹ Erau atâtea probleme, încât nici nu mai puteai să le numeri!”, spuse Barbazuc resemnat și ridică din umeri.